

правъ християнъ — държавникъ, „отъ колкото когато нѣкой велики народъ тъпчи другъ по-малъкъ; и напротивъ нищо нѣма по благородно отъ зрелището, което сега се явява предъ очите ни и което ни казва, какъ единъ народъ, испълненъ отъ чувството на честта и длъжността, се е рѣшилъ да заглади една неправда“. Ний до сега сме навикнали да слушаме таквизъ величественни предложениа само отъ Евангелието, та споредъ тѣхъ, нито смеемъ, нито искаемъ да цѣнимъ работите и отношенията нито на Руссия, нито на Австрия спрѣмо Балканските народи. Народите Балкански сѫ добили инакъвъ опитъ; той е твърдъ горчивъ и отъ него не сѫ можле да ги избавятъ нито връзките на кръвното роднинство, нито единовѣрието. „Въ свѣтътъ, братко, нѣма любовъ“, е рѣкълъ нашия поетъ¹⁾ и опитътъ на балканските народи напълно отвърждава тѣзи страшни думи на поета.

Впрочемъ, ужасните послѣдствия на това, въ което е проникнала една поетска душа, не се показватъ токо отъ вчера. Тѣ сѫ стара, твърдъ стара и на всички твърдъ добре позната вѣща.

„Защото наистина“, казва Фридрихъ Хелвалдъ въ своята си История на културата²⁾, макаръ колкото и да прѣлиствати историята, нѣма никаждъ да намѣримъ, щото тя да е забѣлѣжила каквото и да е събитие на любовъта, великата човѣческа любовъ, която всичко да обема и която рѣшително да дѣйствува върху сѫдбата на народите. Още пѣвче, нѣма нито едно историческо дѣйствие, което да се е извършило отъ нѣкой народъ отъ любовъ, отъ човѣческа любовъ спрѣмо близнитѣ. Ако нѣщо таково е станало, направили сѫ го единиците, и най-голѣмото дѣйствие на таквазъ една, все пакъ рѣдка, работа, която би била прѣдизвикана отъ любовъ, е ограничено само върху туй, щото да се намали до негдѣ нѣкая голѣма неволя. Самата пѣкъ масса е чужда на едно таквозвъ чувство, което движи единиците, и за което занесените глави казватъ, че звѣздата имъ е водителка въ всѣка работа. Колко сѫ истини словата на поета, който казва: „борете се и кѣсайте се, давете се и се подигайте, съдинявайте вашите интереси наедно и разединявайте ги, расходвайте вашата сила поединично или въ общество, надпрѣваряйте се съ оржието за миръ или война, борете се за вашето сѫ-

¹⁾ Това го е казалъ Сърбския поетъ „Гюро Якшитъ. Пр.

²⁾ Това го е казалъ Сърбския поетъ „Гюро Якшитъ. Пр.